

Prof. dr hab. Andrzej Powałowski
Uniwersytet Gdański
Wydział Prawa i Administracji
Katedra Prawa Gospodarczego Publicznego i Ochrony Środowiska

Gdańsk, dnia 9 marca 2020 r.

R e c e n z j a

osiągnięć naukowych oraz aktywności naukowej

dra Stefana Akiry Jareckiego

jako osoby ubiegającej się o nadanie stopnia doktora habilitowanego

I. Podstawy prawne recenzji

Celem niniejszej recenzji jest dokonanie oceny osiągnięć naukowych dra Stefana Akiry Jareckiego uzyskanych po otrzymaniu stopnia doktora i ustalenie, czy stanowią one znaczny Jego wkład w rozwój nauk prawnych oraz, czy wymieniony wykazuje się istotną aktywnością naukową. Dokonanie takiej oceny i ustaleń wymaga odniesienia się do treści art. 16 ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki, t. j. Dz. U. z 2017 r. poz. 1789, ze zm. (dalej: Ustawa). Ustawa ta została wprawdzie uchylona z dniem 30 września 2018 r., jednak jak wynika z art. 179 ust.1 ustawy z dnia 3 lipca 2018 r. przepisy wprowadzające ustawę - Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. poz. 1669 ze zm.) w postępowaniu habilitacyjnym należy nadal stosować przepisy uchylonej Ustawy.

Mając na względzie przedłożony przez Doktora Stefana Akiry Jareckiego wykaz publikacji naukowych i opis innych dokonań naukowych oraz po zapoznaniu się z treścią owych publikacji należy przyjąć, że przedmiotem niniejszej oceny powinny być: dzieło opublikowane w całości, cykle publikacji powiązane tematycznie, a także części prac zbiorowych, a więc dokonania naukowe określone w art. 16 ust. 2 pkt 1) i 3) wskazanej Ustawy. Nie wyklucza to jednak, jak sędzę, możliwości poddania ocenie także innych publikacji oraz, jak wyżej wskazano, innych dokonań.

II. Ocena dzieła opublikowanego w całości (art. 16 ust. 2 pkt 1 Ustawy)

Przedłożona do oceny rozprawa o charakterze monograficznym (*Dezintegracja jako narzędzie regulacji rynku transportu kolejowego*, wyd. Instytut Wydawniczy EuroPrawo, Warszawa 2019, ss. 223) stanowi znaczny wkład jej Autora w rozwój nauki prawa. Jest to dzieło w dużym stopniu oryginalne i dotyczące materii nie omawianej dotąd tak szeroko i kompleksowo w literaturze. Jest to także opracowanie stojące na bardzo wysokim poziomie merytorycznym i warsztatowym. Tematyka badawcza została przez Autora dobrana trafnie, tytuł pracy tematykę tę odzwierciedla i wskazuje na tezy badawcze rozprawy.

Praca ma zasadniczo prawidłową konstrukcję i układ treści. Jest przejrzysta i zrozumiała, wywody są logiczne i zasadniczo odpowiadające przyjętym we Wstępie założeniom.

W rozdziale pierwszym rozprawy Habilitant skoncentrował się na charakterystyce regulacji gospodarczej formułując własną definicję regulacji i wyznaczając zarazem obszar podlegający badaniom. Zasadnie przy tym zauważył, że właściwe zrozumienie przepisów prawa jest niemożliwe w oderwaniu od ich aksjologii i w konsekwencji poczynił ustalenia dotyczące regulacji rynku transportu kolejowego. Zbadał On także problem dostępu do

czynników produkcji, innych niż sieć kolejowa w kontekście zastosowania rozwiązań regulacyjnych, w tym rozwiązań wprowadzonych przez prawodawcę unijnego. Najistotniejszą część tego rozdziału stanowią rozważania zawarte w pkt. 3 a dotyczące dezintegracji jako środka regulacji rynku transportu kolejowego. Nawiązują one wprost do tytułu pracy i są niezbędnym wprowadzeniem do pozostałych rozdziałów i ich treści.

Kolejne rozdziały pracy odnoszą się do charakterystyki rozwiązań regulacyjnych dotyczących innych niż sieć kolejowa czynników produkcji. Autor wyraźnie wskazał na stanowisko prawodawcy unijnego, który uznał, że niezbędne jest zapewnienie dostępności tych czynników dla wielu podmiotów prowadzących działalność na rynku przewozów kolejowych. Czynnikiemami tymi są: infrastruktura usługowa i usługi związane z koleją, tabor kolejowy oraz zasoby ludzkie, czyli pracownicy. W ramach wskazanej charakterystyki Habilitant w rozdziale drugim zajął się pojęciem infrastruktury usługowej i usług związanych z koleją. Prawidłowo określił również zagadnienie dostępu do usług związanych z koleją i uznał, że stanowi on barierę rozwoju konkurencji w transporcie kolejowym.

Rozdział trzeci odnosi się do regulacji dostępu do taboru kolejowego i wpływu określonych rozwiązań normatywnych i organizacyjnych na stan konkurencji. Interesujące wydają się uwagi poświęcone prawu Unii Europejskiej oraz dotyczące analizy przepisów obowiązujących w wybranych państwach europejskich.

W rozdziale czwartym Habilitant poddał analizie związek pomiędzy czynnikiem pracowniczym a konkurencją na rynku przewozów kolejowych oraz zbadał, w jaki sposób zagadnienie to zostało uregulowane przez prawodawcę unijnego, a także jak kształtuje się praktyka zatrudniania pracowników u różnych operatorów.

Wreszcie rozdział piąty odnosi się do charakterystyki uczestników rynku transportu kolejowego, a więc „przedsiębiorstw kolejowych” i zarządców infrastruktury.

W świetle powyższego należy zgodzić się w pełni ze stanowiskiem Autora, zgodnie z którym zapewnienie różnym podmiotom „dostępu do sieci kolejowej nie doprowadziło do rozwoju konkurencji na rynku przewozowym w wymiarze zakładanym przez UE” oraz, że liberalizacja rynku transportu kolejowego nie zagwarantowała tym podmiotom „dostępu do innych niż sieć kolejowa czynników produkcji koniecznych do prowadzenia działalności gospodarczej w zakresie transportu kolejowego.” W konsekwencji, także całkiem zasadnie i przekonująco Autor wykazuje, że konkurencja ma charakter wartości instrumentalnej i jest ona stanem rzeczy, do którego dąży prawodawca, przy czym narzędziem urzeczywistnienia konkurencji w specyficznych sektorach gospodarki, w tym na rynku transportu kolejowego jest regulacja gospodarcza.

Autor monografii zaznacza, że problem dostępu różnych podmiotów do innych czynników produkcji niż sieć dróg kolejowych nie może zostać rozwiązany przez organy ochrony konkurencji. Zasadnie zatem zauważa, że konieczne jest takie określenie warunków prowadzenia działalności gospodarczej w sektorze transportu kolejowego, by „związek pomiędzy czynnikami produkcji, które stanowią szczególną barierę wejścia na rynki przewozów kolejowych i wyjścia z nich,” a przedsiębiorcami (przedsiębiorstwami zintegrowanymi) „prowadzącymi działalność na tych rynkach uległ rozluźnieniu (osłabieniu)”. Czynniki te bowiem powinny być dostępne dla wielu przedsiębiorców z rynku przewozów kolejowych lub być wykorzystywane w danym okresie tylko przez jednego przedsiębiorcę, jednak „podlegać swobodnemu przekazywaniu pomiędzy operatorami kolejno wykonującymi daną usługę”. Wprowadzane rozwiązania w tym zakresie, jak

stwierdza Autor monografii, stanowią obecnie główne narzędzie regulacji gospodarczej transportu kolejowego. Habilitant rozwiązania takie określa mianem „dezintegracyjnych”.

Po zapoznaniu się z treścią monografii i zawartymi w jej ramach komentarzami i konstatacjami dokonanymi przez Habilitanta pozwolę sobie jednak na pewne uwagi i refleksje o nieco krytycznym zabarwieniu. W pierwszej kolejności zauważyć trzeba, że wskazana w tytule pracy „dezintegracja” jest określeniem dość sporadycznie używanym w treści monografii. Tylko epizodycznie określenie to pojawiło się we Wstępie (s.12) i to w kontekście omawiania przedmiotu rozdziału V, a następnie Autor – w nawiązaniu do Słownika języka polskiego – ustalił treść tego określenia dopiero na samym końcu rozdziału II (s. 60). Zwracam uwagę na okoliczność, że elementy składowe tytułu monografii zdecydowanie i w sposób wyraźny powinny być poddane analizie w treści monografii i to, w moim przekonaniu, zarówno we wstępie, jak i w jednym z rozdziałów. Skoro tak się nie stało, to można mieć wątpliwości co do wagi użytego w tytule określenia i potrzeby jego wprowadzenia do tytułu. Odnoszę zresztą wrażenie, że Autor – całkiem zasadnie – skupia się na problemach instrumentalnych ze sfery regulacji rynku transportu kolejowego, a także na ustaleniach dotyczących wzajemnych relacji pomiędzy ową regulacją a stanem konkurencji, jej standardami i działaniami organów antymonopolowych. Skupienie to zaowocowało zresztą sformułowaniem wielu interesujących tez i wyciągnięciem odpowiednich wniosków. Niekoniecznie pozostają one w bezpośrednim związku z „dezintegracją”. Autor wprawdzie pisze o „dezintegracji” jako narzędziu regulacji, ale na narzędziu tym nie koncentruje się. Nie jest zresztą wiadome, czy „dezintegrację” łączyć z celami pracy (określonymi na s. 9), czy może z tezami (bardzo słabo wyartykułowanymi), czy też z wnioskami (na s. 60 dezintegrację Autor ujmuje

w obszarze wniosków, ale nie znajduje to potwierdzenia w Zakończeniu monografii).

Zauważam ponadto, że Habilitant używa – w odniesieniu do podmiotów działalności gospodarczej z zakresu transportu kolejowego – określenia „przedsiębiorstwa”. Wymagałoby to jednak poczynienia zastrzeżenia, że w prawie krajowym, w odróżnieniu od prawa Unii Europejskiej, podmioty te określamy mianem przedsiębiorców.

Biorąc pod uwagę stronę formalną monografii dostrzec można nieliczne jej mankamenty, jak np. błąd gramatyczny polegający na użyciu przyimka „od” zamiast „do” (s. 3 i 61), brak inicjału imienia (s. 211), niepotrzebny jeden przypis w Zakończeniu (s. 191), brak wskazań na określenie „tekst jednolity” (s. 217 i w poszczególnych przypisach).

Powyższe uwagi nie wpływają zasadniczo na ocenę recenzowanej monografii, która wykazuje się całym szeregiem pozytywnych walorów. Wskazać przeto trzeba, że jest ona dziełem, w ramach którego podniesione zostały najistotniejsze, zarówno z teoretycznego, jak i praktycznego punktu widzenia, problemy związane z regulacją rynku transportu kolejowego.

Struktura rozprawy jest zasadniczo prawidłowa, jako że uwzględnione zostały i właściwie uszeregowane wszystkie podstawowe kwestie składające się na dany temat (poza wskazaną „dezintegracją”).

Recenzowana monografia wykazuje się nowatorskim charakterem z uwagi na treść, zakres i przedmiot rozważań, jej Autor postrzega podnoszone kwestie w kontekście dogmatyki prawa, ale także przy wykorzystaniu kategorii z zakresu nauk ekonomicznych, organizacji i zarządzania oraz administracyjnych.

Zarówno prowadzony w pracy wywód merytoryczny jak i przyjęty układ i kolejność omawianych zagadnień cechuje metodologiczna prawidłowość. Autor

posługuje się przede wszystkim metodą analizy prawnodogmatycznej, nie brak jednak w pracy uwag prawno-porównawczych i o charakterze empirycznym.

Charakterystyczna dla poszczególnych fragmentów dysertacji jest wielowątkowość wywodu, dbałość o „wyczerpanie” tematów podnoszonych w pracy, prawidłowe formułowanie tez (słabo jednak wyartykułowanych), prezentacja wspierających je argumentów i trafne wyciąganie odpowiednich wniosków, w tym wniosków *de lege lata* i *de lege ferenda*.

Pozytywnie oceniam efekt pracy Habilitanta w zakresie wytyczenia przez Niego zakresu i przedmiotu rozważań, rozwiązywania sygnalizowanych w treści rozprawy problemów badawczych i zrealizowania zamiaru badawczego w sferze regulacji rynku transportu kolejowego. Uwzględnia On w rozprawie badaną problematykę w całej jej złożoności merytorycznej, co oczywiście wpływa pozytywnie na wartość monografii.

Monografia oparta została na wielu tekstach źródłowych. Warto także zauważyć, że Autor recenzowanej monografii umiejętnie przytoczył, zacytował i skomentował poglądy doktryny. Własne stanowisko wsparł argumentami zawartymi w obszernym zestawie literatury, w tym bogatej i zróżnicowanej tematycznie literaturze zagranicznej. W sposób właściwy Autor skorzystał także z bardzo obszernego zestawu orzeczeń.

Warto zwrócić uwagę na liczne przypisy do tekstu monografii. Mają one zarówno charakter formalny, a więc służą wskazywaniu źródeł podawanych informacji o aktach prawnych, orzeczeniach i literaturze, jak i merytoryczny, czyli wykorzystywane są dla prezentacji różnego rodzaju poglądów.

Reasumując, stwierdzam, iż recenzowana monografia jest znaczącym wkładem w rozwój nauki prawa publicznego, w tym zwłaszcza w rozwój prawa gospodarczego publicznego, a jego ramach prawa transportu kolejowego, również w perspektywie prawa Unii Europejskiej.

III. Ocena cykli publikacji powiązanych tematycznie oraz części prac zbiorowych (art. 16 ust. 2 pkt 1 i 3 Ustawy)

Dorobek naukowy Doktora Stefana A. Jareckiego obejmuje, oprócz wskazanej wyżej publikacji stanowiącej osiągnięcie naukowe, o którym mowa w art. 16 ust. 2 Ustawy, 32 publikacje naukowe (w tym 2 przygotowane w języku angielskim). W Jego dorobku mieści się 6 rozdziałów w opracowaniach książkowych wieloautorskich oraz 26 artykułów w czasopismach naukowych.

Prace naukowe Doktora Stefana A. Jareckiego dotyczą zagadnień mieszczących się w zakresie prawa konkurencji, prawnej regulacji działalności gospodarczej, głównie regulacji transportu kolejowego, a także prawa pomocy publicznej. We wskazanych zakresach habilitant – stosownie do swoich zainteresowań naukowych – podjął się kompleksowego opracowania kilku merytorycznie wyodrębnionych problemów. Wśród nich należy wskazać w pierwszej kolejności na problematykę rozwiązań prawnych mających na celu zapewnienie konkurencji w zakresie działalności gospodarczej polegającej na wykonywaniu pasażerskich przewozów kolejowych. Ma ona szczególne znaczenie, ponieważ przewozy te zaspokajają elementarne potrzeby społeczne związane z przemieszczaniem się ludzi. Charakterystyka i analiza tej kwestii zostały przeprowadzone w sposób pionierski i nowatorski w literaturze polskiej. Habilitant zasadnie doszedł do stwierdzenia, „że w oparciu o jeden z dwóch determinantów warunkujących występowanie konkurencji w pasażerskich przewozach kolejowych, tj. determinant dostępu do rynku oraz determinant nierentowności znacznej części przewozów, możliwe jest wyróżnienie dwóch zasadniczych modeli prokonkurencyjnych rozwiązań prawnych dotyczących pasażerskich przewozów kolejowych.”

Kolejnym obszarem badawczym Dra Stefana A. Jareckiego jest problematyka prawnej regulacji działalności gospodarczej w sektorze transportu kolejowego. W zakresie tym habilitant przygotował i opublikował kilkanaście

swoich prac (fragmentów książek oraz artykułów). Wśród nich na uwagę wydają się zasługiwać zwłaszcza następujące pozycje: *Jak usprawnić działanie administracji w zakresie organizowania pasażerskich przewozów kolejowych o charakterze usługi publicznej?* [w:] Z. Cieślak, K. Zalasieńska, *Prace studialne Warszawskiego Seminarium Aksjologii Administracji - Szkice z zakresu nauki administracji*, wyd. Presscom, Wrocław 2013; *Tabor a konkurencja w pasażerskich przewozach kolejowych* [w:] J. Gola, W. Szydło, *Regulacja w sektorze kolejowym i jej sądowa kontrola*, „Prace Naukowe Uniwersytetu Ekonomicznego we Wrocławiu” 2014, nr 368; *Potrzeba i prawne możliwości interwencji państwa w zakresie kolejowych przewozów rozproszonych*, „Przegląd Ustawodawstwa Gospodarczego” 2015, nr 11; *Pozakonkurencyjne mechanizmy motywujące na rynku pasażerskich przewozów kolejowych* [w:] M. Pawełczyk, *Rynek kolejowy – prawne i ekonomiczne aspekty funkcjonowania*, wyd. Ius Publicum, Warszawa 2017; *Pojęcie usługi publicznej a otwarty dostęp* [w:] M. Pawełczyk, *Rynek kolejowy – współczesne prawne i sektorowe uwarunkowania ochrony konkurencji i konsumenta*, wyd. Ius Publicum, Warszawa 2017. Publikacje te poświęcone są w dużej mierze problemowi świadczenia usług publicznych w transporcie kolejowym, zależnościom pomiędzy takimi usługami a przewozami komercyjnymi, ograniczeniom dostępu do rynku transportu kolejowego operatorowi komercyjnemu, a także wpływowi działania administracji publicznej odpowiedzialnej za organizację publicznego transportu zbiorowego na stan konkurencji oraz środkom związanym z zapewnieniem operatorom dostępu do taboru kolejowego niezbędnego do wykonywania przewozów.

Habilitant zajął się nadto w ramach swoich publikacji zagadnieniem pomocy publicznej. Wyróżnić tu należy i zwrócić uwagę na następujące Jego prace, takie jak: *Public Service Compensation in Land Transport. When Does It not Constitute State Aid?*, „Polish Review of International and European Law” 2013, nr 2; *Application of State Aid Rules to Railway Rolling Stock Investment*

Projects: Polish Experiences, „European Structural & Investment Funds Journal” 2014, nr 2; *Pomoc de minimis dla przedsiębiorstw świadczących usługi w ogólnym interesie gospodarczym*, „Przegląd Ustawodawstwa Gospodarczego” 2014, nr 1; *Finansowanie infrastruktury w ramach rekompensaty z tytułu świadczenia usług publicznych w perspektywie 2014-2020*, „Prawo Pomocy Publicznej” 2015, nr 1; *Wsparcie infrastruktury lokalnej - pomoc czy nie pomoc?*, „Prawo Pomocy Publicznej” 2015, nr 4; *Publiczne finansowanie kolei linowych a reguły rynku wewnętrznego UE*, „Przegląd Komunikacyjny” 2015, nr 8; *Finansowanie infrastruktury - nieustająca zmiana podejścia Komisji*, „Prawo Pomocy Publicznej” 2017, nr 3; *Wsparcie na inwestycje w infrastrukturę węzłów przesiadkowych i dworców kolejowych a pomoc publiczna*, „Prawo Pomocy Publicznej” 2017, nr 5; *Pomoc na zakup taboru - jak nie rekompensata to co?*, „Prawo Pomocy Publicznej” 2018, nr 1; *Elektromobilność a pomoc publiczna*, „Prawo Pomocy Publicznej” 2018, nr 3; *Finansowanie zakupów taboru kolejowego w nowej perspektywie finansowej*, „Prawo Pomocy Publicznej” 2018, nr 5.

Publikacje Habilitanta podnoszą wiele ważnych zagadnień, są przygotowane bardzo starannie, z odpowiednim rozłożeniem akcentów na poszczególne, zawarte w nich kwestie i wykorzystaniem dużego zasobu wiedzy Autora. Wszystkie te publikacje wyróżniają się wysokim poziomem merytorycznym. Ich Autor wskazuje jednoznacznie na zadania i cele przed jakimi stoi odpowiednia regulacja prawna, określa pożądany zakres tej regulacji i podnosi szereg problemów natury teoretycznej i praktycznej istotnych dla poszczególnych, omawianych zagadnień. Sformułowane przez Habilitanta tezy oraz wyciągnięte wnioski są w pełni poprawne, przemyślane i oparte na rzetelnych podstawach merytorycznych.

IV. Ocena innych osiągnięć naukowych

Jako „inne osiągnięcia” naukowe Habilitanta należy, w moim przekonaniu, potraktować w szczególności Jego udział w konferencjach naukowych, dorobek dydaktyczny i popularyzatorski, współpracę naukową i dokonania w zakresie praktyki.

Habilitant wykazał się aktywnością w obszarze uczestnictwa w konferencjach naukowych. Uczestniczył On czynnie, a więc prezentując referaty, w 11 konferencjach, z czego 2 z nich miało charakter międzynarodowy. Brał udział, także czynnie, w 2 konferencjach i warsztatach tematycznych. Tematy referatów zaprezentowanych przez Doktora Stefana A. Jareckiego zaświadczenia o Jego zainteresowaniach naukowych i zdolności do podejmowania zagadnień obejmujących rozwiązywanie i analizowanie różnych problemów naukowych. Habilitant, co warto podkreślić, dwukrotnie był członkiem rady programowej i komitetu organizacyjnego konferencji naukowych.

Osiągnięciem dydaktycznym Doktora Stefana A. Jareckiego jest Jego udział w programie TAIEX (Technical Assistance and Information Exchange Office), w obszarze którego przygotował on wykłady dla przedstawicieli administracji państw europejskich – *Application of SGEI to Rail and Local Public Transport Projects* w ramach warsztatu „Workshop on State Aid Map on Transport Sector” (zorganizowanego w Sofii, w 2017 r.) oraz *New Cohesion and Regional Policy Acts and Regulation 1370/2007* w ramach warsztatu *Multi-country Workshop on State Aid Map on Transport Sector* (zorganizowanego w Bukareszcie, w 2018 r.).

Habilitant prowadził zróżnicowane tematycznie i przedmiotowo wykłady na Wydziale Prawa i Administracji Uniwersytetu Kardynała Stefana Wyszyńskiego (Publiczne Prawo Gospodarcze, Prawo Ochrony Konkurencji, Prawo Konkurencji i Elektroniczne Zamówienia Publiczne) i w Wyższej Szkole Informatyki Stosowanej i Zarządzania w Warszawie (Zamówienia Publiczne,

Zarządzanie Projektami w świetle Prawa Zamówień Publicznych, Zarządzanie i Finansowanie Projektów Samorządowych, Prawo Administracyjne, Wstęp do prawoznawstwa). Pełnił On nadto funkcje koordynatora „Warsztatów Problemowych – Nowoczesna infrastruktura jako narzędzie budowy siły i konkurencyjności Rzeczypospolitej” oraz sprawował opiekę nad jedną z grup warsztatowych w Krajowej Szkole Administracji Publicznej im. Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej Lecha Kaczyńskiego. Prowadził nadto zajęcia w ramach „Podyplomowych Studiów – Rynek Kolejowy w Polsce w kontekście wyzwań europejskich ed. III” zorganizowanych w Szkole Głównej Handlowej w Warszawie.

Doktor Stefan A. Jarecki przeprowadził również kilkadziesiąt szkoleń krajowych i zagranicznych dla przedstawicieli administracji publicznej Polski i innych państw członkowskich Unii Europejskiej oraz sektora prywatnego (w tym kancelarii prawnych) w języku polskim i angielskim, dotyczących m.in. problematyki finansowania portów i przedsiębiorstw lotniczych, pomocy publicznej, obowiązku notyfikacji, usług publicznych, organizacji i finansowania publicznego transportu zbiorowego oraz zamówień *in house*.

Doktor Stefan A. Jarecki był ponadto promotorem i recenzentem wielu prac magisterskich i licencjackich.

Habilitant wykazał się również umiejętnościami w zakresie współpracy z różnego rodzaju gremiami i zespołami. Od 2015 r. jest trenerem wewnętrznym w Ministerstwie Inwestycji i Rozwoju, odpowiedzialnym za prowadzenie szkoleń z zakresu pomocy publicznej i organizacji publicznego transportu zbiorowego. Jest także zastępcą członka Komitetu Sterującego do spraw koordynacji interwencji EFSI w sektorze zdrowia, członkiem Komitetu Sterującego do spraw projektu „Wspólny Bilet” przy Ministrze Infrastruktury i Budownictwa oraz członkiem Rady Naukowej Fundacji ProKolej.

Habilitant ponadto przygotował ekspertyzę p.n. *Kwalifikacja finansowania inwestycji dworcowych ze środków publicznych, w tym UE, pod kątem występowania pomocy publicznej w rozumieniu art. 107 ust. 1 TFUE* na zlecenie Polskich Kolei Państwowych Spółka Akcyjna (jej celem było określenie, czy publiczne finansowanie inwestycji w zakresie modernizacji dworców kolejowych stanowi pomoc publiczną w rozumieniu art. 107 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej) oraz brał udział w opracowaniu *białej księgi Konkurencja w transporcie kolejowym* (red. T. Syryjczyk, Railway Buisness Forum, Warszawa 2018).

V. Wniosek końcowy

Doktor Stefan Akira Jarecki po uzyskaniu stopnia doktora wykazał się osiągnięciami naukowymi, które stanowią znaczny wkład w rozwój nauki prawa gospodarczego publicznego, w tym przede wszystkim prawa transportu kolejowego, a to w rozumieniu przepisu art.16 ust.1 ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki. Habilitant wykazał się aktywnością naukową, którą należy jednoznacznie ocenić jako istotną. W związku z powyższym jestem przekonany, iż Doktor Stefan Akira Jarecki spełnia wymogi stawiane przez wskazaną Ustawę kandydatom ubiegającym się o uzyskanie stopnia naukowego doktora habilitowanego.

